

maar al te vaak exacerbaties van deze uitingen van giftigheid: verergering van huidjeuk, cachexie e.d. In ieder geval staat vast, dat de weerstand van het organisme, door het vrijkomen der toxines aanmerkelijk wordt verzwakt.

Daarom sta ik beslist afwijzend tegenover de Röntgentherapie bij het maligne granuloom. Zeker is het, dat de radio-therapie geen merkbaar gunstigen invloed heeft op den duur van het proces. Er zijn zelfs radiologen, die beweren, dat de levensduur verkort wordt. Ik zou dit niet kunnen onderschrijven, maar veel fraais heb ik van de stralenterapie bij het maligne granuloom niet gezien. Daarom bestraal ik geen maligne granuloom, omdat, zooals ik hierboven trachtte aan te toonen, de aard van het weefsel en de biologische werking der Röntgenstralen de therapie *moeten* doen mislukken.

M.i. wordt door dergelijke bestralingen de radio-therapie in discrediet gebracht, omdat het succes nihil is en de niet-deskundige, zoowel arts als leek sceptisch tegenover ons kennen en kunnen zal gaan staan.

Alleen bij drukverschijnselen, dus als levensreddend therapeuticum zou ik bij het maligne granuloom bestralen. Echter nooit met waarden boven de 160 K.V. en 350 R. per veld. Zorgvuldig waak ik er voor, dat slechts de aangetaste plekken worden getroffen, de rest dek ik zorgvuldig af.

Maastricht, Röntgen-afd. „Calvariënberg”
Juni 1932.

D. M. LEVY.

UIT DE PRACTIJK.

Omdat collega KORTEWEG in het *Tijdschrift* van 11 Juni l.l. de kinkhoest voor het pasgeboren kind nagenoeg per se doodelijk noemt, veroorloof ik mij de volgende mededeeling.

2 September 1931 werd in een mij bekend gezin een meisje geboren; 12 September daaropvolgend werd het mij duidelijk, dat een vierjarig zusje, dat reeds eenigen tijd hoestte, aan kinkhoest leed; ook een zusje van 6 jaar en een broertje van 1½ jaar begonnen toen verdacht te hoesten.

In overleg met prof. SPRONCK en dr. HAMBURGER ving ik terstond aan al de vier kinderen in te spuiten met kinkhoestvaccin; de jongste, toen 10 dagen oud, had helaas niet achter een barrière van stoelen gestaan; omdat het nog in het geheel niet hoestte, kreeg het een prophylactische dosis. Het bleef daardoor niet bevrijd van de ziekte, doch deze kinkhoest heeft niet alleen het leven van het kind geen oogenblik bedreigd, maar het zelfs zeer weinig geschaad.

Bij de behandeling der drie andere kinderen kreeg ik den indruk, dat een mengvaccin, bij een er van toegepast, vlugger resultaat gaf dan het gewone kinkhoestvaccin.

Utrecht, 14 Juni 1932.

W. HINGST.

HET VOORSTEL AMERSFOORT VOOR DE ALGEMEENE VERGADERING.

Het is mij gebleken, dat er leden zijn, die zich niet kunnen vereenigen met het prae-advies van het Hoofdbestuur om bovengenoemd voorstel overbodig te verklaren. Bovendien heerscht er eenige onzekerheid omtrent de bedoeling van het voorstel. Ten einde hierin eenige opheldering te brengen, lijkt het mij dienstig, de wording van het voorstel even te bespreken.

Het oorspronkelijke bestuursvoorstel beoogde het Hoofdbestuur te verzoeken bij de Regeering aan te dringen op zoodanige maatregelen, dat den particulieren patiënten dezelfde waarborg werd gegeven als sinds de bepalingen op de „erkenning” van Specialisten thans den leden van Maatschappij-fondsen ook is gegeven.

Het leek ondergeteekende, die wist, dat de Centrale Gezondheidsraad zich met deze zaak zou bemoeien, — doch ook weet, dat de regeeringsmolen *langzaam* draait — billijk, dat onze particuliere patiënten eindelijk eens meer zekerheid krijgen, dat ze, een specialistisch consult nemende, terecht komen bij iemand,

die den titel specialist met een zeker recht draagt en niet bij een arts, die dezen titel alleen ontleent aan zijn naambordje of advertentie.

Het oorspronkelijke voorstel is ten slotte anders geredigeerd, omdat een der leden vreesde, dat de regeering erin aanleiding zou kunnen vinden de bevoegdheid van den huisarts te beperken. De meerderheid heeft daarom gemeend het te formuleeren als op den Beschrijvingsbrief vermeld. Dit neemt niet weg, dat de bedoeling dezelfde was.

En wat zou nu voor de Regeering eenvoudiger zijn, dan alleen aan de Registratie-Commissie een (of meer) (gedelegeerden) toe te voegen?

M. KAMERLING.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN. — De verkeersongevallen en de artsen. De algemeene vergadering der British medical Association zal zich o.a. bezig houden met de moeilijkheden, welke voor de artsen voortvloeien uit de gestadige toeneming van het aantal ongevallen op de wegen, welke hen belast met veel moeilijk en verantwoordelijk werk op de ongelegenste tijden, dat in de meeste gevallen onbeloond blijft. Daarbij komt, dat de verzekeringsmaatschappijen onder de bestuurders de opvatting doen post vatten, dat het inroepen van geneeskundige hulp door den bestuurder een vermoeden van diens schuld aan het ongeval doet ontstaan, waardoor de bestuurder zijn recht op vergoeding der door hem geleden schade zou verbeuren. Daarom wordt het ontbieden van den dokter maar overgelaten aan omstanders, die zeker voor betaling niet aansprakelijk zijn. Voorgesteld wordt nu, dat de Association krachtig bij de regeering erop zal aandringen, zelve de geneeskundige hulp bij verkeersongevallen te bekostigen (*Suppl. Brit. med. Journ.*, 4 Juni).

DRESDEN. — De biochemie als panacaeum. In No. 5 van dezen jaargang blz. 502, heb ik melding gemaakt van het vonnis van het Oberlandesgericht te Dresden tegen de Deutsche Hygiëne-tentoonstelling, die in haar gids critiek had geoefend op de reclame der „biochemie”. De bek'aagde werd veroordeeld, deze waarschuwing in de nog voorhanden exemplaren van den gids onkenbaar te maken. Het Reichsgericht heeft dit vonnis gecasseerd, omdat in den Gids niet de biochemie op zich zelf een bijgeloof was genoemd, maar alleen het geloof aan haar wonderkracht; en alleen de aanbeveling als middel „tegen alles” was kwakzalverij genoemd (*Münch. med. Wochenschrift.* 27 Mei).

BRESLAU. — Psittacosis. Bij een vogelkweker nabij Breslau is psittacosis uitgebroken, hoewel hij sedert jaren geen vogels van buitenslands had gekregen. Vijf menschen zijn door de ziekte aangetast, van wie één is overleden. Ook prof. PRAUSNITZ, directeur van het hygiënisch instituut der universiteit, is ondanks alle voorzorgsmaatregelen ernstig ziek geworden (*Münch. med. Wochenschr.*, 3 Juni).

HARZBURG. — Protest der Deutsche tuberculose-vereeniging. De Deutsche Tuberculose-Gesellschaft heeft zich op haar vergadering te Harzburg aangesloten bij het protest der Deutsche sanatorium-artsen tegen de uitsluiting der Deutsche taal als officieele taal op de internationale tuberculose-congressen. Indien deze uitsluiting op het aanstaande congres te 's Gravenhage niet wordt opgeheven, zal de vereeniging van haar leden eischen, dat zij voortaan geen voordrachten houden, noch aan de congressen deelnemen (*Deutsche med. Wochenschr.*, 3 Juni).

JAPAN. — Een opstand van melaatschen. De grootste lepra-kolonie van Japan is die te Kumanoto, waar 500 mannen en vrouwen worden verpleegd. Daar is voor weinige maanden overleden de zendeling HELEN RIDDEL, die een groot deel van haar leven onder de melaatschen had doorgebracht. In